

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-438

22.09.2017

Голові Харківської обласної
державної адміністрації

СВІТЛИЧНІЙ Ю.О.

Шановна Юліє Олексandrівно!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Семенухи Р. С., оголошений на засіданні Верховної Ради України 22 вересня 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на З арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

**НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
СЕМЕНУХА Р.С.**

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 1298/К-0921

«21» вересня 2017 р.

**Міністру освіти та науки
України
ГРИНЕВИЧ Л. М.**

пр. Перемоги, 10, м. Київ, 01135

**Голові Харківської обласної
державної адміністрації
✓ СВІТЛИЧНІЙ Ю.О.**

м. Харків, вул. Сумська, 64, 61002

**Харківському міському голові
КЕРНЕСУ Г.А.**

м. Харків, пл. Конституції, 7, 61003

**Щодо результатів проведеної
роботи з переобладнання
навчальних закладів для дітей
з особливими потребами**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

**Шановна Ліліс Михайлівно!
Шановна Юліє Олексandrівно!
Шановні Геннадію Адольфовичу!**

До мене, як народного депутата України, у громадську приймальню у місті Харків звернулись громадяни з проханням сприяти вирішенню питання надання офіційної інформації щодо розміру витрачених коштів на реабілітацію, закупівлю спеціального обладнання, переобладнання шкіл та наявності у школах індивідуальних програм навчання для дітей з особливими потребами.

Згідно зі статтею 53 Конституції України кожен має право на освіту. Повна загальна середня освіта є обов'язковою. Держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних

закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам.

Так, відповідно до частини 1 статті 4 Закону України «Про освіту» Україна визнає освіту пріоритетною сферою соціально-економічного, духовного і культурного розвитку суспільства. Згідно зі статтею 6 Закону України «Про освіту» основними принципами освіти в Україні є, зокрема, доступність для кожного громадянина усіх форм і типів освітніх послуг, що надаються державою; рівність умов кожної людини для повної реалізації її здібностей, таланту, всеобщого розвитку.

Як повідомляють у Міністерстві освіти і науки України, кожна десята дитина в Україні має інвалідність або інші особливі потреби у навчанні. Минулого навчального року (2016-2017) більше 28 тис. таких дітей ходили до спецшкіл. 8 тис. дітей з важкими порушеннями навчалися у реабілітаційних центрах. При звичайних школах працювало 490 спеціальних класів, де понад 4,5 тис. дітей з особливими потребами навчалися окрім від інших учнів. Крім того, відкрили при них 2,7 тис. інклузивних класів, де понад 4 тис. дітей з особливими потребами займалися разом з іншими учнями. Минулого навчального року у школах почало вчитися на 50% більше дітей з особливими потребами. У Міністерстві освіти і науки України припускають, що у вересні ще сотня таких дітей піде до звичайних шкіл. Це станеться, у тому числі, через те, що дітей із затримкою психічного розвитку не братимуть до спецшкіл. Вони вчитимуться вже у загальноосвітніх установах.

У 2017-му з держбюджету виділили додаткову субвенцію у розмірі 209 млн грн на дітей з особливими потребами. Вони мали бути витрачені на реабілітацію, закупівлю спеціального обладнання і оплату праці сурдопедагогів, логопедів, психологів. Ще частину грошей виділяють з місцевих бюджетів.

Відповідно до Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам та надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2017 року № 88, головним розпорядником субвенції є Міністерство освіти і науки України розпорядниками субвенції за місцевими бюджетами є структурні підрозділи з питань освіти і науки місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, які визначаються рішенням відповідної місцевої ради про такий бюджет згідно із законодавством.

Згідно із Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про освіту» щодо особливостей доступу осіб з особливими освітніми потребами, для дітей з особливими потребами при звичайних школах будуть створювати інклузивні та спеціальні класи. Крім того, вони зможуть навчатися дистанційно і індивідуально. Ці класи відкривати за заявкою особи з особливими потребами або його батьків. Таким чином, в Україні діти з

інвалідністю та особливими освітніми потребами зможуть навчатися за місцем проживання. У березні 2017-го на засіданні Ради реформ органам місцевої влади доручили зробити доступ до першого поверху у всіх загальноосвітніх закладах. Але другі, треті і наступні поверхи для таких дітей доступні у менш ніж 1% шкіл. Якщо говорити про кадри, то минулого року у звичайних школах працювало 1800 асистентів вчителів, які допомагали працювати з дітьми із особливими потребами, але більшість шкільних педагогів має підготовку для того, щоб навчати таких дітей.

У прийнятому законі зазначено, що для кожної дитини з особливими освітніми потребами фахівці разом із батьками будуть створювати індивідуальні програми. Наприклад, навчання може проходити за допомогою шрифту Брайля, жестової мови та інших, доступних для таких дітей способів спілкування.

Ще поки існує ряд труднощів зі створенням індивідуальних програм і ресурсів в українських школах. Щоб у дітей з особливими потребами була можливість вчитися, потрібні і професійні кадри, і відповідне обладнання, і транспорт для їх розвезення.

Найголовніше, що дають інклюзивні класи, - це нове ставлення суспільства до дітей з аутизмом та іншими особливостями розвитку. Беручи до уваги наведене, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу Вас надати офіційну відповідь з наступних питань:

1. Скільки грошових коштів було витрачено на переобладнання загальноосвітніх шкіл для дітей з особливими потребами?

2. Скільки загальноосвітніх шкіл переобладнано під потреби таких дітей?

3. Яке спеціальне обладнання для дітей з особливими потребами було закуплено для загальноосвітніх шкіл?

Разом з тим, прошу надати копію індивідуальної програми навчання для дітей з особливими потребами.

З повагою,

Народний депутат України

R.S. СЕМЕНУХА (154)